

РЕШЕНИЕ

№ 7911

гр. София, 14.12.2015 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 13.11.2015 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ива Кечева

ЧЛЕНОВЕ: Евгения Иванова

Маргарита Йорданова

при участието на секретаря Ани Андреева и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **8022** по описа за **2015** година докладвано от съдия Ива Кечева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Минно-геоложки университет „Св. И. Р.“, чрез пълномощника адв. Ч., срещу решение от 01.06.2015 г., постановено от Софийски районен съд, НО, 100 състав по НАХД № 2380/2015 г.

С обжалваното решение е потвърдено наказателно постановление № 11-01-1076 от 22.12.2014 г., издадено от Директора на Агенция за държавна финансова инспекция (АДФИ), с което на касатора на основание 129, ал. 1, вр. чл. 133, ал. 2 ЗОП (ред. Др 94/2008 г. в сила от 01.01.2009 г.) му е наложена имуществена санкция в размер на 7500 лева за нарушение на чл. 16, ал. 8, вр. чл. 8, ал. 1, вр. чл. 25, ал. 1, вр. чл. 14, ал. 1, т. 2, вр. чл. 3, ал. 1, т. 2 ЗОП (ДВ бр. 15/2013 г.).

Изложените в касационната жалба доводи са за допуснати нарушения на закона и на процесуалните правила. Сочат се допуснати процесуални нарушения в хода на административнонаказателното производство. Твърди се, че районният съд не е обсъдил възраженията на жалбоподателя във въззивното производство. Изложени са доводи, че касаторът е определил правилно прогнозната стойност на разходите за охранителна дейност, като е взел предвид размерът на този вид разходи за 2012 г. Оспорен е изводът на СРС, че към 01.01.2013 г. е била налице необходимост от

възлагане на охраната на външен изпълнител. Посочва се, че в началото на 2013 г. не е имало необходимост от обявяване на обществена поръчка, тъй като студентските общежития, стопанисвани от касатора, били охранявани от 20 щатни служители. Твърди се, че в НП са посочени като нарушени правни норми в редакция, която не съществува. Исква от съда да отмени обжалваното решение и потвърденото с него НП. В съдебното производство касаторът се представлява от адв. Ч..

Ответната страна не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че касационната жалба е неоснователна.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал.1 АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Решението е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, не е изтекла абсолютна погасителна давност за административно-наказателно преследване.

След обсъждане на събраните доказателства, СРС е възприел фактическа обстановка, която съответства на събраните писмени и гласни доказателства. Съдът е приел, че при извършена проверка от финансови инспектори при АДФИ на МГУ „Св. И. Р.“ за законосъобразност на отчетените през 2013 г. разходи на бюджетни средства за строителство, доставки и услуги във връзка със спазване на нормативната уредба в областта на обществените поръчки, сключените договори и плащанията по тях, било установено, че в периода от 01.01.2012 г. до 31.12.2012 г. Минно-геоложки университет „Св. И. Р.“ е отчетел приходи в размер на 7 939 295,00 лв., от които приходи в размер на 4 891 268,00 лв. са предоставени субсидии от Републиканския бюджет или 61,61 % от общите приходи са приходи получени от държавния бюджет. Било установено, че в периода от 01.01.2013 г. до 31.12.2013 г. МГУ е отчетел приходи в размер на 7 972 908,00 лв., от които приходи в размер на 4 608 792,00 лв. са предоставени субсидии от Републиканския бюджет или 57,81 % от общите приходи за 2013 година са приходи получени от държавния бюджет.

При извършената проверка било установило, че през 2013 година, от Минно-геоложки университет „Св. И. Р.“ са сключени два договора за извършване на физическа въоръжена денонощна охрана на сгради на висшето училище, въз основа на които са извършени разходи в общ размер на 107 140,00 лв. без ДДС, както следва:

- разходи в размер на 65 880 лв. без ДДС /79 056,00 лв. с ДДС/ били извършени въз основа на Договор № Д-40/01.03.2013 г., сключен с Агенция за сигурност и охрана „С.“ след събрани оферти чрез публична покана по реда на Глава осма „а“ от ЗОП. Предметът на договора бил извършване на физическа въоръжена охрана на сградите на Р., Геологопроучвателния факултет, Минно-технологичния факултет, Минно-електромеханичния факултет и Лабораторния блок на възложителя, находящи се в [населено място], Студентски град, [улица]. Общата стойност на договора била 65 880,00 лв. без ДДС. Срокът на договора бил 12 месеца;

- разходи в размер на 41 260,00 лв. без ДДС /49 512,00 лв. с ДДС/ били извършени въз основа на Договор №Д-214/01.11.2013 г., сключен с Агенция за сигурност и охрана „С.“ след събрани оферти чрез публична покана по реда на Глава осма „а“ от ЗОП. Предметът на договора бил извършване на физическа въоръжена охрана на обекти на възложителя, а именно: сградите на студентски общежития, блокове №№1, 22, вх.А,

60, вх, В и Г, находящи се в [населено място], Студентски град. Срокът на договора бил до 28.02.2014 година.

С писмо вх. №759/08.07.2014 г., финансовите инспектори изискали от ректора на университета да посочи причините, които са наложили сключването на два отделни договора за извършване на физическа въоръжена охрана на обекти на МГУ. В отговор, с писмо изх. №ОХУП-759/10.07.2014 г., от висшето училище било посочено, че в началото на 2013 г. изтекъл срокът на предходния договор за нощна охрана на сградите на Р., Геологопроучвателния факултет, Минно-технологичния факултет, Минно-електромеханичния факултет и Лабораторния блок, поради което по реда на Глава осма „а“ е сключен договор №Д-40/01.03.2013 г. за охрана на горепосочените обекти. В писмото било посочено още, че до 2013 г. висшето училище не е имало ангажиран външен изпълнител за охрана на студентските общежития, като същата се осъществявала от назначени на трудов договор портиери към Отдел „Студентски общежития и столове“ на МГУ. От висшето училище посочили, че поради редица тежки нарушения на реда за ползване и пребиваване в общежитията, описани в доклад с вх. №610/23.05.2013 г. от началника на „Студентски общежития и столове“, се наложило охраната на общежитията да бъде възложена на външна фирма, поради което е сключен договор №Д-214/01.11.2013 година.

При извършената проверка на представените документи, се установило, че посочените в доклад с вх. №610/23.05.2013 г. на началника на „Студентски общежития и столове“ нарушения на реда за ползване и пребиваване на общежитията на МГУ, са описани в Протоколи от заседания на К., проведени на 16.12.2011 година и 11.01.2012 година. Към приложените документи било налице и сведение от ректора на висшето училище до началника на Седмо РУ „Полиция“ с изх. №ОХУП-1008/29.08.2012 г. и относно нарушение на реда за пребиваване в общежитията. Проверяващите приели, че доколкото цитираните нарушения в доклад с вх. №610/23.05.2013 г., са извършени през 2011 и 2012 година, нуждата от ангажиране на външна фирма за извършване на охрана на студентските общежития не е възникнала в резултат на извънредно и непредвидено събитие, а е била известна на възложителя още в началото на 2013 година. При направена справка в Регистъра по обществени поръчки към А., се установило, че през предходните 2011 г. и 2012 г., възложителят не е провеждал процедура за възлагане на охранителни услуги, съгласно режима на обществените поръчки.

При тези констатации на 11.09.2014 г. бил съставен АУАН № 1101-1076 срещу Минно-геоложки университет „Св. И. Р.“, в който като нарушени били посочени разпоредбите на чл. 16, ал. 8, вр. чл. 8, ал. 1, вр. чл. 25, ал. 1, вр. чл. 14, ар. 1, т. 2, вр. чл. 3, ал. 1, т. 2 ЗОП (ДВ бр. 15/2013 г.).

Въз основа на установената фактическа обстановка, СРС е достигнал до правилния извод, че към 01.03.2013 г., в [населено място], в Минно-геоложки университет „Св. И. Р.“ /МГУ/ не е взето решение и не е проведена процедура за възлагане на обществена поръчка за охранителни услуги по реда на ЗОП, въпреки че са били налице всички предпоставки за това. Вместо това на 01.03.2013 г. и на 01.11.2013 г. са сключени договори №Д-40 и № Д-214 с Агенция за сигурност и охрана „С.“ при условията и реда на Глава осма „а“ от ЗОП за възлагане на охранителни услуги -физическа въоръжена денонощна охрана на сгради на висшето училище, по които от страна на възложителя са извършени разходи в размер на 107 140,00 лв. без ДДС, попадащи в стойностния праг на чл. 14, ал. 1, т. 2 от ЗОП, с което е извършено

нарушение на чл. 16, ал. 8, във връзка с чл. 8, ал. 1 във връзка с чл. 25, ал.1, във връзка с чл. 14, ал. 1, т. 2, във връзка с чл. 3, ал. 1, т. 2 от Закона за обществените поръчки.

В хода на въззивното производство е установено по безспорен начин, че общо извършените разходи за физическа въоръжена охрана на обекти на МГУ въз основа на двата договора с Агенция за сигурност и охрана „С.“ са в общ размер на 107 140,00 лв. без ДДС. Така извършените разходи попадат в стойностния праг на чл.14, ал.1, т.2 от ЗОП, съгласно който процедурите по закона се прилагат задължително при възлагане на обществени поръчки с обект по чл. 3, ал. 1. т.2, които имат стойности без ДДС по-високи от 66 000 лв.

Съгласно чл.15, ал.2, т.2, б. „а“ от ЗОП, стойността на обществената поръчка, при периодично повтарящи се договори за услуги се определя на база действителната обща стойност на подобни договори, сключени през предходната финансова година и коригирани с предвидените промени в количеството или стойността на съответната доставка или услуга. Ежегодното ползване на охранителни услуги има характер на периодично повтарящи се договори, по смисъла на чл. 15, ал.2, т.2, б. „а“ от ЗОП, както правилно е приел СРС. Поради това, възложителят е следвало да вземе предвид стойността на извършените разходи за охранителни услуги през 2012 г., както и обстоятелствата, описани в Протоколи от заседания на К., проведени на 16.12.2011 година и 11.01.2012 година, като съгласно чл.15, ал.2, т.2, б. „а“ от ЗОП е следвало да определи прогнозната стойност на разходите за охрана през 2013 г.

Във връзка с възраженията на касатора и на процесуалния му представител, следва да се посочи, че от приетите от СРС доказателства се установява, че необходимостта от възлагането на охраната на външно дружество не е възникнала в края на 2013 г. Доколкото цитираните нарушения в доклад вх. №610/23.05.2013 г. са извършени през 2011 и 2012 година, нуждата от ангажиране на външна фирма за извършване на охрана на студентските общежития не е възникнала в резултат на извънредно и непредвидено събитие, а е била известна на възложителя още в началото на 2013 година.

При съставяне на акта и издаване на обжалваното наказателно постановление не са допуснати съществени процесуални нарушения опорочаващи административно-наказателното производство и обуславящи отмяна на наказателното постановление. Както в АУАН, така и в НП е налице подробно, ясно и конкретно описание на констатираното нарушение и относимите обстоятелства, при които е било извършено. Налице е съответствие между словесното описание на нарушението и правната му квалификация. Правилен е изводът на СРС, че необсъждането на възражението на нарушителя срещу АУАН не представлява съществено процесуално нарушение.

Основателно е твърдението в касационната жалба, че посочените като нарушени правни норми не са изм. и доп. с ДВ бр. 15/2013 г., каквато е редакцията на Закона за обществените поръчки, посочена в НП. Независимо от това, правната квалификация на нарушението е коректна и съответства на словесното му описание, а посочената редакция на ЗОП е действащата към датата на издаване на НП, поради което не може да се приеме, че е налице неяснота при описанието на нарушението и засягане правото на защита на нарушителя.

При постановяване на решението СРС не е допуснал нарушения на процесуалните правила.

Не са били ограничени процесуалните права на страните, решението е мотивирано и

постановено от законен съдийски състав. Съдът е обосновал изводите си относно фактическата обстановка, като е обсъдил подробно доказателствата и доводите на страните. Поради това неоснователни са доводите за допуснати съществени процесуални нарушения от въззивния съд.

В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК съдът не констатира неправилност и незаконосъобразност на решението на СРС, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

Воден от горното, Административен съд София- град, XVI касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 01.06.2015 г., постановено от Софийски районен съд, НО, 100 състав по НАХД № 2380/2015 г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.